

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 10 gld., za pol leta 5 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 60 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Položaj na Ogerskem.

V Ljubljani, dne 26. oktobra.

Kakor groznica bolno človeško teló, tako pretresajo vedne krize nezdravi organizem ogerake države. Cela vrsta velevažnih vprašanj, katerih vsako bi moglo postati nevarno notranjemu miru in oškoditi upliv in ugled države na zunaj, čaka rešitve in vedno silijo nova taka vprašanja na dan. Razni narodi, zatirani in teptani v imeni madjarske državne ideje, napenjajo vse sile, da se oprosti in osvobodí, nasprotstvo mej vlado in katoliško cerkvijo narašča tako opasno, da se kani gospodujoča stranka posluževati represalij, čeprav te še nikdar in nikjer niso odpomogle, a k tem homatijam pridružila se je zadnje dni še druga aféra, ki ni samo pomembna za notranji razvoj, nego velevažna za vso monarhijo in katera je obudila pozornost cele Evrope. Noben pojav v javnem našem življenji tekom zadnjih deset let ni avstrijsko-ogerske monarhije tako zelo kompromitiral, kakor vojaška aféra v Budimpešti.

Sredi kraljeve Bude stoji spomenik generala Hencijsa, ki je na čelu hrvatskih junakov branil l. 1849. Budimsko trdnjavo napadov ogerskih revolucionarjev. Zvesti sluga svojega cesarja našel je na bojnem polju častno smrt in tam, kjer je preminol sredi svojih malobrojnih a hrabrih čet, postavila je njemu in tovarišem njegovim vladarjeva hvaležnost dostojen spomenik. Ta spomenik bode Madjare v oči, navzlic temu, da je sedaj, ko je Ogerska neodvisna in je cesar kronan s krono sv. Štefana, brez političnega pomena. V bližini tega spomenika nameravali so postaviti drugega, in to v spomin tistim ustaškim honvedom, ki so si leta 1849. ob Budimske trdnjave zidovih razbili glavé. Cesar je privolil v to in v dokaz, da je v pozabo pogreznil spomine na ono dōbo boja mej dinastijo in upornimi Madjari, dovolil je celó, da se razkrija honvedskega spomenika udeleži vkupna vojska, z jednim uvetom, naj tudi honvedi časté spomin cesarju udanega Hencijsa. Slavni potomec slavnih

Habsburžanov pokazal je s tem znova brezkončno svojo dobroto in očetovsko ljubezen, ali madjarska oholost ni videla v tem plemenite ideje, ampak se je uprla tej nameri s tako nebrzdano strastjo in azijsko zdivjanostjo, da je res zaprečila to slavnost, ki je imela biti manifestacija popolnega sporazumljenja mej krono in narodom. Stvar je prišla pred ogerski državni zbor in madjarska opozicija, ki se še sedaj kolikor toliko drži Kossuthovih nauk, porabila je to preugodno priliko, da naskoči ministerstvo. Govornik je ustajal za govornikom in z nečuveno srditostjo napadali so vlado, grdili spomin Hencijsa in njegovih vojakov ter dajali duška svojemu sovraštvu tako proti celokupni monarhiji kakor proti dinastiji. Hencijsa so primerjali navadnemu razbojniku, ki je sramotno poginil na vešalah, spomenik njegov so imenovali spomenik zmagovalčeve preširnosti, cesarske vojake pa, ki so se borili z revolucionarji, so psovali tolovaje in lopove. Na višek zdivjanosti pa se je popel poslanec Ugron, ki je brez ovinkov povedal, da Madjari nikdar ne bodo prizanesli vladarju, da jih je siloma ukrotil, da svobode in ustave ne ščitijo zakoni, potrjeni od cesarja, ampak le lastna odločnost in neustrašenost. Nameravano slavnost in nje pomen pa je karakterizoval s pripovedko Iuvenalovo iz rimske zgodovine. Ko je Neron praznoval v družbi prijateljev nečuvne orgije, nastopili so potomci Brutusa, Fabija in Scipija v komičnih ulogah, in dali so si bti v obraz, samo da bi cesarju napravili malo veselja. Pri tej primeri rimske preteklosti z madjarsko sedanjostjo nastalo je mej poslanci frenetično ploskanje in odobravanje in pri tej priliki moral je tudi slepec spoznati, kakšnega mišljenja so prav za prav parlamentarni zastopniki naroda madjarskega. Z Ugronom tekmovali so tudi drugi poslanci, a vladna stranka ni vedela, bi li slušala svoja čustva ali ministre in njih sovete ter je prepustila vso brambo grofu Szaparyju.

Konec tej nečuvni razpravi, ki ni bila drugega nič, kakor dolga vrsta surovih žaljenj, je bil prisiljen; snovatelji spomenika preložili so namreč

odkritje na nedoločen čas. Navzlic temu pa je stališče vlade, sosebno pa stališče ministerskega predsednika, v tej stvari osebno angažiranega, tako omajeno, da je kriza neizogibna. Presvetli cesar čuti se vsled te debate po vsi pravici globoko užaljenega in je v znak svoje nevolje nemudoma zapustil Gödölö, kjer je nameraval ostati še nekaj tednov, ter se povrnil na Dunaj. Tudi cesarica, o kateri se je vedelo, da se misli čez Božič muditi na ogerskih tleh, je odpotovala in to je pač nedvoumen izraz vladarjeve nemilosti. To nevoljo cesarjevo pomnožuje še to, da je debata o odkritju spomenika naredila tudi v inozemstvu velikansko senzacijo in nekateri zunanji listi govoré že naravnost, da je naša monarhija vsled notranjih razmer nezanesljiva zaveznica. Vlada se sicer trudi, pojasniti primernim načinom vso reč, a bo li nje trud imel zaželjenega uspeha, ni moči uganiti. Neovržen faktum je to, da se je v tej debati pokazala proti monarhiji naperjena tendenca narodno-madjarskih politikov in da je ta razprava prav močno škodovala ugledu vkupne države.

Glavna krivda, da se je to primerilo, zadene ministerskega predsednika grofa Szaparyja, ker ni poznal situacije v parlamentu. Njegov odstop je neizogiben, a odložen je za nekaj časa le z ozirom na drugo preporno vprašanje, namreč na cerkvenopolitične homatije, katere je na vsak način rešiti. Glede tega vprašanja ni v ministerskem svetu potrebne jedinosti in zato se bodo na vsak način umaknili vsaj nekateri ministri in mej njimi tudi grof Szapary.

Za nas tlačene Slované je ta aféra posebnega pomena. Madjari so bili doslej odločilni faktor v vsi notranji in zunanji politiki, bili so steber sedanjega reda v državi in zaslomba monarhije. Spremenilo se to pač še dolgo ne bode, a upamo, da bodo odslej najvišji krogi vsaj poznali pravo vrednost madjarske lojalnosti in o svojem času izvajali konsekvencije tega spoznanja.

LISTEK.

Gospod de Beriot.

(Češki spisal Bogdan Kaminsky; preložil Vinko.)

Tisti čas, ko sem ga spoznal, živel je tako-le: ustal je ob desetih, umil se, skrbno počesal si redke osivele lase, oblekel se, ovezal si okrog vratu črn robec, da bi ne bilo videti ovratnika, katerega si je sam opral po jedenkrat na teden, zavezal ter šel iz borne sobice, ki je mejila z gostilno in kjer so bile — Bog vé kako — postavljene štiri postelje.

Spal bi bil dalje, a že ob devetih ga je prvič poklicala dekla, čez nekaj časa glasneje ponovila svoj poziv, tretjič pa je že pričela kričati. Prepirla ž njo pa se je bal že zategadelj, ker jej je bil za nekaj prenočevanj dolžan po trideset krajcarjev. Imel je sicer pri njej zastavljene tri srajce, nekaj dvratnikov in dva para manšet, a vrednost vsega tega je že zopet presegal njegov dolg — mogoče da bode še hujše.

Potem je šel ven. Šetal se je nekaj časa po trgu, potem delal Bog vé kaj ter se vrnil ob dvajstih. Stopil je mej kuhinjska vrata ter vprašal, kaka je juha.

„No dobro,“ dejal je, naj je bila taka ali taka. „Juho imam sila rad. Vsega me poživi.“ Natakariča mu je prinesla z juho tudi česnik. Pokusil je ne-

koliko žlic, dlesknil z jezikom ter pričel čitati list, začenjajoč s tujimi stvarmi. Ko je povžil juho, vzel je iz svoje suknje časih kos jesetra, veroneško salamo, drugi pot kakov sir, kavijar in razne druge slaščice, kakeršnih ne jedó ljudje v tako oguljeni suknji, kakor je bila njegova. Do tega pa je imel tudi pravico. Bil je plemič. Da je imel časih denar, bil bi si itak kupil raznih delikates. Sreča, da je vse to dobival zastonj v neki prodajalnici slaščic in vin, kjer je svoje dni zase, za svoje prijatelje, še bolj pa za svoje prijateljice plačeval neverjetne svote.

Po obedu izginil je zopet. Govorilo se je, da hodi okrog svojih znancev, tistih, kateri so se nekoč z njim vozili s fijakarjem, kateri so z njim posedali v predplačani loži v Teatru Averino, kateri so z njim in raznimi plesalkami delali romantiške izlete ter mu sedaj po slugi na stopnice pošiljali po goldinarji, časih tudi po dvajsetici. S takih potov je prihajal okolu pete, šeste, sedme ure zvečer, spal do polu desetih, vzbudil se ter šel v krčmo igrat karte. Pri njih bi bil obsedel, če treba do jutra.

„Kako je gospod Beriot naspan,“ spal je skoro ves dan,“ rekali so mu. Izgovarjali so sicer Briót kot se je bil sam uvedel, a izpuščali so pred besedo „de“. Na njegovih vizitkah, katerih je imel vedno nekaj pri sebi, bilo je tiskano: Charles de Beriot.

Gospod de Beriot je bil po očetu francoskega

rodu. Oče je bil svoje dni upravnik posestev knezov R, sin njegov, vzgojevan s princí, je bil pozneje ravnatelj velike tovarne, živel nekaj časa v Parizu, prepotoval Belgijo in Anglijo, a tu se ga je lotila želja živeti mej Amerikanci. Prodal je vse, kar je imel, dom, konje, živel pet let v Ameriki ter se nekega dne vrnil odtod kot berač. V spomin je prinesel s seboj prestreljeno levo roko, ki ga je časih bolela, pokvarjeni želodec in mrznja do ljudij, ki po njegovem mnenji ne znajo živeti.

Prišel je v Prago kot človek, kateri ima, ali prav za prav: kateri je imel mnogo in odličnih znancev, a kateri je vkljub temu, da je živel v bedi in ob milosti tujih ljudij, imel nepremagljivo mrznjo do dela in kakeršnega koli posla. Ponujali so mu razne službe.

„Lächerlich!“ dejal je po svoji navadi, da je nekatere besede izgovarjal po nemški.

„Smešno! Zabil sem več stotisoč in sedaj naj bi v kakovi pisarni pisal celo leto od jutra do večera za ubogih šeststo. Lächerlich, šeststo! Za same smodke sem več izdajal na leto, moj voznik si je jeden pot zaslužil toliko.“

Denar ni imel zanj nobene veljave. Gospod de Beriot je imel v Pragi bratranca, ki je bil nadporočnik, pozneje stotnik v vojski. Od tega si je gospod de Beriot vsakega prvega prinesel nekaj goldinarjev. Od bratranca je šel naravnost v vinarno,

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 26. oktobra.

Nemške ekspektoracije.

Prejšerajšnji dan je bil za vrle Celovške volilce barona Dumreicherja, čigar pomembno ime je bilo že večkrat predmet robatim dostipom, dan posebnega zadoščenja, kajti imeli so zopet jedenkrat srečo, gledati svojemu poslancu iz obličja v obličje. Da so vedeli volilci to čast primerno ceniti, pač ni treba še posebe naglašati. Kakor vsako leto, blagoizvolil je baron Dumreicher tudi letos stopiti pred svoje volilce in jim na način, lasten velikim gospodom, pojasniti politično situacijo. Daljši govor barona Dumreicherja vzprejet je bil z navdušenjem in čim bodo „Fr Stimmen“ potrdile, da je bil govor izvrstten, verjeli bodo to volilci in z novim ponosom gledali na svojega zastopnika. Začetkoma govoril je baron Dumreicher jako ostro o slabi upravi in o težkem položaju Nemcev, katerim se bajé godé ne čuvene krivice, dočim vlada protežira Slovane. Povedal je tudi, da nima nikakešnega zaupanja niti do vlade, niti do njenih naredeb, tožil o ginevanji nemškega elementa, o slovenskih šolah na Koroškem in kar je še več drugih takih rečij, dobro vedoč, da njegovim volilcem prija taka politična modrost. Da bi se pa pri svojih tovariših in pri vladi ne zameril, priznal je končno vender, da je postalo razmerje mej vlado in levico dosti dobro, ker je vlada odstranila razne uplivne slovanske može in nasprotnikom Nemcev ne dá nobene veljave v državni upravi. Skratka, baron Dumreicher je sicer malo zavito a vender umljivo povedal, da bi bila levica prav zadovoljna z vlado, če bi na minister-skih foteljih sedeli sami levičarji in mej njimi tudi baron Dumreicher.

Nemški nacionalci

so kar zbegani vsled razpusta občinskega sveta Liberškega. Včeraj popoldne sešli so se skoro vsi nemško-nacionalni poslanci, da se posvetujejo o korakih, katere je storiti v tej reči. Nameravalo se je, naj bivši župan Liberški zaprosi avdijence pri cesarju, a ta namera se je opustila, pač pa pojde posebna deputacija h grofu Taafeu, da protestira proti očitani neobjektivnosti. V državnem zboru interpelirali bodo nacionalci vlado radi tega razpusta ter povabili levičarje, naj podpišejo dotično interpelacijo. Čim bode ministerski predsednik odgovoril na to interpelacijo, predlagala se bode otvoritev debate. — Levičarji in nacionalci se gledé bodočih novih volitev še niso združili. Nacionalci zahtevajo, naj se volijo vsi dosedanjí občinski svetniki, levičarji pa, da se umaknejo pozitivni izjavi, želé, naj se to prepusti volilcem.

Ogrska delegacija.

V ponedeljek razpravljala je ogrska delegacija o proračunu vojnega ministerstva. Z ozirom na to, da je presvetli cesar v izraz nevolje svoje radi dogodkov v državnem zboru pri razpravi o Henci-jem in honvedskem spomeniku na nagloma odpotoval iz Budimpešte, bila je razprava v delegaciji dosti mirnejša in stvarnejša, nego se je pričakovalo. Delegata Bolgar in Apponyi sta tožila, da je proračun nejasen in se upirala pomnožitvi vojske, dočim sta Pulszky in Hegedüs vlado zagovarjala. Zaključna seja je bila včeraj. Delegat Ugrom kritikal je zelo rezko vso vojno upravo in tožil, da se ni odpovedala svojim tradicijam in vzprejela zahteve nove konstitucionalne dobe. Vojska ni orga-

od tam pa brez krajcarja. Kadar je govoril z vami, dišalo mu je iz ust vedno po vinu, časih po dražjem, časih po cenejšem.

Kadar se sedaj spomnim gospoda de Beriot, zdi se mi vedno, kakor bi na svojem obrazu čutil njegovo sapo, grdo kot od bolnika, časih tudi po žganji dišečo sapo.

Vidim nevisokega, upognenega človeka, kateremu bi vsakdo prisodil več nego petdeset let, dočim jih je imel morda jedva štirideset. Pred sabo vidim gubasto, visoko čelo, uderte, modre oči z izrazom, ki ni bil neprijeten. Nos gospoda de Beriot je bil nekamo ozek in šiljast, zgornja ustnica po ameri-kan-skem običaji obrta. Sivkaste lase pustil je rasti le po bradi. Celo obličje je bilo modre, skoro pepelaste barve. Nekaj posebnega so bila usta. Ustnici sta bili fini, nekamo tenki, višnji ter sta se v kotih združevali v čudni, nerazložljivi zarezi. Kadar je gospod de Beriot govoril z vami, gledale so njegove modre, simpatične oči nežno in odkrito in zdelo se vam je, kot bi mu okrog ust igral izraz globokega zaničevanja in preziranja. In vender ste bili zopet neodločni, najedenkrat se vam je zdel ta usmev nekako tako žalosten, tako obupno in breznaidejno žalosten in beden, kot bi ta mož siloma zadrževal solze in jok. In zopet ste iz tega pogleda čitali le apatijo do vsega. Ta zagonetna usta so bila lepa le takrat, kadar so bile ustnice trdo sklenene. Naj jih je le odprl, zavela vam je nasproti grda sapa in videli ste grde, črne in nezdrave zobe. (Dalje prih.)

nizovana za vojno, kajti v bodoči vojni boril se bo narod z narodom, ne več dinastija z dinastijo. Močna vojska mora biti organizovana v duhu dotičnega naroda. Madjari se ne morejo okleniti vojske s tistimi čustvi, kakor bi se je oklenili, da je narodna. Zato želi, naj se uvede madjarščina kot službeni jezik. — Govorili so še Apponyi, Rozkovszky in nekateri drugi, na kar se je vzprejel proračun kot podloga specialni razpravi.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Po vsem Belem gradu razširja se nekaj dni sem govorica, da sta se Pasić in Ristić popolnoma sporazumela in to na podlagi od Ristića stavljenih pogojev. Tudi ruski poslanik Persiani se trudi, da odpravi nasprotstvo mej radikalc in liberalci, a avstro-ogrski poslanik zahteva, naj se reši trgovinska pogodba ustavnim putem tako, kakor je bilo začetkoma dogovorjeno. — Dočim so liberalni listi poročali, da je preiskava radi atentata na Pasića dognala, da je bil dotični pandur ustrelil ne z zlobnim namenom, oporekajo temu radikálni listi naznajoč, da je sodišče na podlagi preiskave zaprlo pandurja.

Italijanske volitve.

Drug za drugim oglašajo se kandidati za prihodnje volitve in tudi bivši ministerski predsednik Rudini poslal je svojim volilcem posebno pismo, v katerem pojasnjuje svoj program. Rudini pravi v tem pismu, da vodilnim načelom, katere je skušal uveljaviti, dokler je bil na krmilu, nima ničesar dostaviti. Financijelno stanje je bila glavna reč, katero je skušal dognati. Zato je v Afriki postopal previdno, obnovil trojno zvezo in sklenil trgovinske pogodbe. Karakter trojne zveze je jasen in lojalnost italijanskih namer morajo priznati tudi tisti, ki so se temu najdlje upirali. Razmerje mej Rusijo in Italijo postalo je prijateljsko, vrh tega pa se je trudil razgnati nezaupnost Francije. — To nava-janje ni naredilo nič posebnega utisa na volilce in da ni Rudini najimovitejši mož v Italiji, težko da bi na podlagi tega programa dobil kakov mandat.

Angleški parlament.

Irci, katerim se zelo mudí dobiti toli željno pričakovani home-rule, zastavljajo ves svoj upliv, da bi vlada čim prej sklicala parlament. Gladstone se je udal tej želji in bode sklical parlament najbrž že meseca januarja, čeprav ga je nameraval sklicati šele na vzpomlad. Dne 28. t. m. vrši se v Bal-moralu pod predsedstvom kraljice Viktorije mini-stersko posvetovanje, na katerem se bode termin začetku zasedanja oficijelno določil.

Revolucija v Argentini.

V Corrientesu nastala je revolucija. Trije okraji so nezadovoljni z vlado in vse moško prebivalstvo prišlo je za orožje. Vlada je sicer odposlala vojsko na lice mesta, a upora še ni bilo udušiti. Tudi v provinci Santiago del Estero so dan na dan krvavi boji mej ustaši in vojaki. Uporniki ulovili so guvernerja in vse vladne uradnike ter mislijo tako vlado prisiliti, da ustreže njih tirjatvam. Parlament pa je ukrenil, da ni odnehati.

Dopisi.

Iz Idrije 25. oktobra. [Izv. dop.] (V obrambo „Bralnega društva“.) „Slovenec“ z dne 1. oktobra t. l. št. 224 je mej domačimi stvarmi prinesel notico: „Ali je znano g. županu, da se v prostorih „Delavskega bralnega društva“ skoraj vse noči do ranega jutra popiva in razgraja, tako da še oddaljeni sosedje nimajo potrebnega nočnega počitka.“

„Delavsko bralno društvo“ poslalo je na to notico slavnemu uredništvu popravek, kateri je bil priobčen v št. 227 dne 5. oktobra t. l., z opazko uredništva, da ima zanesljivega poročevalca ter pričakuje povoljnega poročila.

Res oglasi se zanesljivi dopisnik v št. 233 „Slovenca“ dne 12. oktobra t. l. zopet in piše „Slovenec“: Iz Idrije smo prejeli dva dopisa, ki potrjujeta resnico onega, kar smo pisali v „Slovenca“ o ponočnem razgrajanji, ki se godi v hiši, kjer ima „Del. bral. društvo“ svojo sobo. Mi zaradi prostora ne moremo objaviti dopisov, želimo pa, da se v prihodnje ne kafi ponočni mir; ta namen je imel naš g. dopisnik in ga je tudi dosegel, ako obmolknjejo ponočni razgrajaci.

Vsled ponavljajočega dopisnikovega obrekovanja je „Delavsko bralno društvo“ poslalo dne 18. oktobra t. l. slavnemu uredništvu „Slovenca“ v dokaz, da so bila poročila zanesljivih Idrijskih dopisnikov neresnična, prepis izjave mestnega županstva z uljudno prošnjo, naj se priobči v „Slovenca“. Izjava se glasi:

Slavnemu „Delavskemu bralnemu društvu“
v roke g. Frau Vončini

v Idriji.

Reševaje Vašo vlogo z dne 3. t. m. št. 20 naznanja se Vam, da na podlagi policijskih poročil

in zapiskov ter uradnih poizvedovanj županstvo ne more poročila v št. 224 „Slovenca“ z dne 1. t. m. kot resničnega priznati, zlasti se v tem, „da se v sobi „Delavskega bralnega društva“ št. 112 skoraj vse noči do ranega jutra popiva in razgraja, tako da še oddaljeni sosedje nimajo potrebnega nočnega počitka.“

Krčmarica, v katere zasebnih prostorih je sedaj „Delavsko bralno društvo“ nastanjeno, imela je pač trikrat dovoljenje, v svojih krčmarskih prostorih čez uro točiti, in misliti je, da dotičnemu „Sloven-čevemu“ dopisniku ni bilo znano, da je bilo posebno dovoljenje čez uro točiti izdano.

Sicer pa ni bilo ne od bližnjih in od daljnih sosedov nikakoršne pritožbe ali ovadbe pri podpisanim županstvu uložene, da bi se v prostorih „De-lavskega bralnega društva“ popivalo ali razgrajalo.

Mestno županstvo v Idriji
dne 10. oktobra 1892.

F. Didich s. r., župan.

Do danes, to je po preteku 7 dni, „Slovenec“ resnici na ljubo ni še priobčil te izjave.

Kakošne misli dotičnim dopisnikom rojijo po glavi o „Delavskem bralnem društvu“, nam je dobro znano, vendar obžalujemo, da se poslužuje očividnih lažljivih sredstev v svoje nespametne namene in svojo škodo. Sicer se mi neradi prepiramo in pišemo o teh zadevah vendar toliko resnici na ljubo in društvu v obrambo.

„Delavsko bralno društvo“ v Idriji
dne 25. oktobra 1892.

Franz Vončina s. r., predsednik.

Iz Dolenjega Logatca 22. oktobra. [Izv. dop.] Te dni dodelala se je cestna zgradba okrajne cestne proge Dolenji Logatec—Rovte in izročila jav-nemu prometu brez vsake posebne slovesnosti in to le radi tega, ker je bilo zadnje dni gradnje vedno slabo vreme. Delo izvršili so delavci iz pri-silne delarnice Ljubljanske v splošno zadovoljnost in se mora reči, da so imenovani delavci prav pridno in dobro delali, tako, da jih pohvali, kdor jih je videl delati. To velja tudi o njih paznikih, ki so to delo nadzorovali brez vsakih posebnih stroškov. Cesta izpeljana je izvrstno iz Dolenjega Logatca do župne cerkve v občini Rovte, od koder se bode nadaljevala, kakor se nadejamo, čez Soro do občine Žire, če bodo zato poklicani faktorji sto-rili potrebne korake pri županstvu v Žireh. Tam se menda vsa stvar odlaša z izgovorom, da je treba čakati, da se dogradi železnica Loka—Divča in potem naj bi se zgradba te ceste nadaljevala ali pa še sploh opustila. Ker pa železnica brez dobrih dovoznih potov še nikjer ni mnogo koristila, ni pri-čakovati tudi tukaj nasprotnega. Da bi toraj ta do polovice izdelana okrajna cestna proga ne ostala brez vsakega pravega pomena in da bi se konečno dogradila na podlagi storjenih sklepov vis. dežel-nega zbora kranjskega, je želeti, da bi vis. deželni odbor kranjski pred ko mogoče storil potrebne ko-rake, da se bode ta toliko potrebna in važna cestna proga takoj prihodnje leto začela graditi iz Žirov proti Rovtam. Omeniti je še treba, da si je pri tej zgradbi ceste zadobil lepo zaslugo deželni inženier g. Hrasky, kateri je izpeljavo te ceste vodil in jo tudi izvrstno izpeljal ter bi bilo popolnoma prav, ako bi se tudi nadaljna izpeljava ceste prepustila temu gospodu.

— o —

Domače stvari.

— (Vzprejem političnih uradnikov)
bil je danes popoldne pri novem voditelju deželne vlade, g. baronu Heinu. V svojem nagovoru naglašal je gospod dvorni svetnik, da mora biti glavna na-loga političnim organom skrb za duševni in gospo-darski blagor ljudstva. To pa se da doseči le s strogim, vestnim in popolnoma nepristranskim izvrševanjem obstoječih zakonov in naredeb in zlasti se je treba držati tega navodila v deželi, kjer po mnenji gospoda barona Heina tekmuje dva naroda v kulturnem napredku. Posebne opreznosti treba političnemu uradniku pri judikaturi v zadevah, gledé katerih v dotičnih zakonih nedostaje izrecnih in po-natančnih določil in gledé katerih je vsled tega prepuščeno pravemu taktu političnega uradnika, da ostanejo njegove sodbe v okviru zakona. Konečno izrazil je gospod baron željo, da bi zamogel biti uradnikom ne le pravičen načelnik, ampak tudi do-brohoten prijatelj; završil je svoj govor s trikratnim „Hoch“ na cesarja.

— (Bivši deželni predsednik gosp. baron Winkler) odpelje se jutri popoldne ob 1. uri s poštним vlakom v Gorico.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je prvomestnica srednjemestne Ljubljanske podružnice, blagorodna gospa Murnikova, izročila 500 gl. doneska. — Bog živi slovenski čeci usmiljene darovalke.

— („Chronique scandaleuse.“) Ko so zadnje dni narodna društva v Ljubljani čestitala, oziroma poslavljala se pri bivšem deželnem predsedniku gosp. baronu Winklerju, slišali so se govoriti jedino v slovenskem jeziku, kakor je pač ob sebi umevno. Drugače je bilo pa, ko je gosp. prošt Klofutar tje kaj privedel tisto Ljubljansko duhovščino, katera precej vskipi, ako jej kdo reče, da jo zapušča narodni čut. Ta slovenska duhovščina je govorila po svojih izvoljenih zastopnikih celo pred deželnim predsednikom, kateremu očitajo, da je „poslovenil kranjsko deželo“, samo nemški, dasiravno ni bila navzoča nemška kri in menda tudi ne sami „božji volki“ (tako imenuje kapelan Eržen s prižnice napredne narodnjake), ki ne vedo kaj delajo. O svojem sedanjem političnem vodniku so pač prepevali nekdanj po semenišči in raznih kaplanijah kranjskih zbadljivo pesenco in precudno je, da isti duhovni gospodje, ki so nekdanj peli zabavljice nemškutarjem, danes rajše pojó otožno pesem: „Tempora mutantur, et nos mutamur in illis“, ter se nemški poslavljajo od deželnega predsednika Slovenca. Sveta liga bode sicer jutri razkladala zopet svojim vernim, da smo napadli prošta in vero. A pri vsem tem nimata prošt in vera kot taka ničesar opraviti, pač pa tista duhovščina kranjska, ki je zadovoljna s škandalom, da se ji zaradi njene izpremembe z visokega mesta mora dajati nastopno svarilo: „Nadejam se, da bode kranjska duhovščina v prihodnje sejala seme sloge med ljudstvom.“ (Besede gospoda barona Winklerja.) Ako bi nova duhovska stranka ne bila začela zatajevati druge točke našega narodnega programa in bi tudi pri prvi točki imela pred očmi besede svojega učitelja: „Hlapec Gospodov se ne prepira!“ — ne bilo bi jej danes treba slišati takih opominov. To je tedaj § 1. tiste „Chronique scandaleuse“, o kateri ne govori „Slovenec“.

— (Hymen.) Včera poročil se je g. dr. Rudolf Repič, deželni okrožni zdravnik v Št. Vidu pri Zatični, z gospodičino Ano Seliškarjevo iz Ljubljane. Čestitamo!

— (Slavjanski v Avstriji.) Slavnoznan družba Dimitrija Slavjanskega šla bode v nekaterih dneh na potovanje po Evropi in se bode mudila nekaj časa tudi v našem cesarstvu, potem pa potovala po Nemčiji, Švici, Italiji, Francoski, Holandski in Belgiji. Spomladi bode na Angleškem, poleti pa pojde v Ameriko, kakor smo že naznanili. Zdaj, ko imamo novo giedališče, bi nam bil koncert te slavne družbe pravi užitek in se nadejamo, da se morda posreči „Dram. društvu“ pridobiti nam za jeden ali dva večera družbo g. Slavjanskega, ki je ostavila tako krasen spomin v Ljubljani.

— (Italijansko vino.) Prve dni tekočega meseca preplavilo je italijansko vino vso Kranjsko in tudi sosedne dežele, celo vinorodno Hrvatsko, kjer gotovo ne manjka dobre kapljice. V Ljubljani so bili s kraja sosebno kmetjski ljudje kar zaljubljeni v novo kapljico, zlasti ker je rezka in izdatna. Kmetje zahtevali so v krčmah, kjer se toči izborna hrvaško vino, „Laba“, a sedaj nastala je že reakcija, sicer ne še splošna, a jako občutna. Glavni kontingent pivk in pivcev povrnil se je že k hrvaškim in dolenskim vinom. Krčmarji tožijo, da navzlic vsemu trudu ne morejo uganiti in dognati, kako se z italijanskim vinom „v caker hodi“. Neki Ljubljanski krčmar, ki je kupil prav dobro italijansko vino, prepričal se je, da je jelo v malo dneh cikati in prišel do spoznanja, da postaja italijansko vino od dne do dne slabše, hrvaško ali dolensko pa od dne do dne bolje. Sicer pa nima občinstvo nikakoršnega dobička od italijanskega vina, ker je mora plačevati tako drago, kakor domače, dobiček imajo jedino le vinski trgovci, ki kupujejo italijansko vino po ceni, a je seveda kar najdražje prodajajo. Početkom novembra pripeljalo se bo še mnogo vina iz Italije. Neki Ljubljanski vinski trgovec odpotoval je v Sicilijo, kjer misli nakupiti baje za 20.000 gl. vina in sicer po 5 gl. hektoliter. Upajmo, da italijansko vino, katero je moči mešati samo z vodo, ne bode domači vinoreji naredilo toliko škode, kakor smo se bali.

— (Okrožni zdravstveni svet za sodni okraj Kamnik) se je dne 18. oktobra t. l. konstituiral tako-le: Predsednik: g. Emil Janežič, graščak v Perovem. Njega namestnik: g. Matej Janežič, župan v Domžalah. Odborniki pa so: gg. France Flerin, občinski odbornik v Kamniku; Janez Drešar, občinski odbornik v Kapljivasi; Janez Levec, župan v Mengišu; Andrej Mejač ml., župan v Kapljivasi; Karol Prelesnik, župan v Stahovici; Mihael Starč, občinski svetovalec v Mengišu in Šporn Janez, župan v Vodichah. Namestniki so: gg. Kadunc Vid, župan v Gornjem Tuhinju; Kuralt Janez, občinski svetovalec v Domžalah; Lukanec Janez, občinski svetovalec v Kapljivasi.

— (Iz Postojine) se poroča, da je zadnji sneg napravil veliko škode na polji in na drevju, ker je zapadel do kolena visoko. Ljudje trpé mnogo vsled te nepričakovano zgodnje zime, ker imajo večinoma vse jesenske prideleke še na polji. Okolu Postojine se razširja vedno bolj legar, ne da bi se znalo za pravi vzrok bolezni. Zaprlji so že dva vodnjaka in zapečatili izlivke, ker se splošno sodi, da je slaba pitna voda kriva bolezni. Želeti pa bi bilo tudi, da bi ljudstvo bolj poslušalo svete zdravnikov, ne pa nepoklicanih mazačev in vračev, do katerih se tako rado obrača.

— (Legar) pokazal se je zadnje dni tudi v vaseh Landol v Hrenoviški občini in v Selu pri Žireh.

— (Važen glas.) V nedeljo vršil se je v Konjicah shod katoliško-političnega društva, na katerem je govoril tudi posl. Robič ter mej drugim rekel, da vsled imenovanja barona Heina za vodjo deželne vlade kranjske, slovenski poslanci najbrž ne bodo mogli ostati še dalje v Hohenwartovem klubu. Od treh štajersko-slovenskih poslancev pripravljena sta torej že dva, dr. Gregorec in prof. Robič za izstop iz konservativnega kluba.

— (Visoka starost.) V Ojstranjah ob Dravi na spodnjem Štajarskem umrl je te dni bivši kovač posestnik Jožef Smerc v visoki starosti 103 let. Skoro do svoje smrti bil je popolnoma zdrav in opravljal prav čvrsto vsa hišna dela. Ostavil je 85 letno vdovo, a nič otrok. Pred dvema letoma umrl je brat pokojnega v starosti 99 let.

— (Poskušena umor.) Posestnik Jožef Erjavc v Lovcih živel je s svojo 62letno ženo Uršo v vednem prepiru. Dne 19. t. m. zbolela je Urša Erjavc in ne svak pripovedoval je sam, da jo je zastrupil Jožef Erjavc; Urša Erjavc ovadila je dne 21. t. m. sama svojega moža in v dokaz svoje trditve prinesla orožnikom zavoj arzenika, katerega je bila vzela možu. Ko so orožniki prijeli Jožefa Erjavca, tajil je iz začetka svoje dejanje, naposled pa vse priznal. Izročili so ga sodišču.

— (Ponarejevalca srebrnih goldinarjev) zaprlji so v Gradcu. Izdeloval je izborne falsifikate in jih precej spravil v promet. Ponarejalec je 26letni Martin Pahole, kovač s Sladke Gore pri Šmarji, ter je priznal, da je vse ponarejene srebrnjake sam izdelal. Izročili so ga sodišču.

— (Prometno vodstvo v Beljaku.) Uradniki prometnega vodstva državnih železnic avstrijskih v Beljaku prosili so, naj bi generalna direkcija preložila prometno vodstvo iz Beljaka v Gradec. Ljubljana bila bi pač pripravnejše središče in želeti bi bilo, da se v tem oziru stori, kar je sploh storiti mogoče.

— (Italijanizacija v Tržaški okolici.) Zadnja „Edinost“ toži, da poitalijančevanje okolice po takozvanih „slovenskih“ šolah okoličanskih napreduje, četudi polagoma in skrivaj. Kar magistrat sam ne zmore, to opravijo njegovi ljubljenci mej slovenskimi učitelji na spodnje-okoličanskih šolah. Laške paralelke na okoličanskih šolah bile so prav nepotrebne, vender so se ustanovile po zaslugi nekaterih učiteljev — voditeljev okoličanskih. Za laške šole v slovenski okolici pa Tržaški magistrat nika ni gluh, ko o slovenskih šolah v mestu neče ničesar slišati. Kar hitro preskrbi vse potrebno, da se odpre v tem ali onem okraju laški razred. Niti veronauk se potem ne uči v taci razredih v slovenskem jeziku in se slovenski otroci v njih popolnoma potujčijo. Okoličanski slovenski roditelji naj se pač ne dadó premotiti, da bi svojo deco vpisavali v take šole, kjer jih ne čaka družega nego narodni pogin.

— („Bralno društvo pri Sv. Ivanu“) v Tržaški okolici odprlo bode nove društvene prostore na dan vseh Svetih. Vspored obsega slavnostni govor, sviranje tamburaškega zbora in pa

žaloigro „Mlinari in njegova hči“. Začetek veselici bode ob 6. uri zvečer.

— (Tridesetletnica pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu.) V proslavo tridesetletnega obstanka izdalo je „Kolo“ slavnostni spis, ki obsega zgodovino društva od dne njegove ustanovitve. Danes zvečer ob 8. uri vrši se slavnostni koncert v društveni dvorani. Po koncertu pa bode pevski sestanek v mali dvorani „Kola“.

— (Za potnike v Srbijo.) Vsak potnik, ki odhaja iz taci krajev v Avstro-Ogerski, kjer še ni kolere, v Srbijo, mora si omisliti, predno se poda na pot, policijsko potrdilo, da je bival zadnjih šest dni v takem neokuženem kraju. Kdor pride v Srbijo brez takega potrdila, mora tri dni v karanteno.

— (Uzo ci blaga za Ameriko.) Počeni z duem 1. novembra mogó se pošiljati v Zedinjene države ameriške uzorci blaga do teže 350 gramov.

— (Razpisana mesta) Pri c. kr. davčnih uradih na Kranjskem razpisano je mesto davkarja v IX. činovnem razredu, oziroma mesto davčnega kontrolorja z dohodki X. in oziroma mesto davčnega pristava v XI. razredu. Prošnje predložiti je predsedstvu finančnega ravnateljstva v Ljubljani tekom štirih tednov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. oktobra. V navzočnosti cesarja, nadvojvod Viljema in Rajnerja, ministrov ter visokih dostojanstvenikov praznovala danes akademija obrazilnih umetnostij dvestoletnico svojega obstanka. Razkrila se je spominska plošča, uzidana v avlo, na kateri sta upodobljena osnovelec cesar Leopold I. in cesar Franc Jožef. — Cesar zagotovil zavod svoje milosti nadej se, da bode tudi v bodoče gojišče domače umetnosti.

Karlovec 25. oktobra. Srbski cerkveni kongres sklican je v izredno zasedanje na dan 15. novembra. Kraljevskim komisarjem je imenovan baron Fedor Nikolić.

Praga 25. oktobra. Namestnik naročil je vsem okrajnim glavarstvom, da morajo voditi posebne zapisnike tistih rezervistov in domobrancev, ki so naročeni na socijalistične liste ali nosijo rudeče ovratnike in široke klobuke (!).

Razne vesti.

* (Sveti oče Leon) je glasom zadnjih poročil precej slabega zdravja. V soboto našel ga je njegov podvornik sklonjenega nad neko knjigo in povsem nezavestnega, kar je v Vatikanu vzbudilo silno plahost. Zdravnik pomogel je papežu iz omotice in ukazal, da ga je koj v postelj spraviti, kar se je tudi zgodilo. Papež je baje zelo bled in silno slab.

* (Nova opera.) Sloveči skladatelj Verdi zložil je novo komično opero „Falstaff“, katera se bo dne 26. t. m. predstavljala prvič v Milanu. Libreto je spisal Boito in sicer s porabo Shakespearovih dram.

* (Železniški vlaki v snegu.) Iz Sistrana v Rusiji se poroča, da je več železniških vlakov na progi Sistran-Vjasma vsled hudih zametov obtičalo v snegu. Taka se je pripetila tudi posebnemu vlaku velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča.

* (Aféra Segonzac.) Kakor se poroča iz Pariza, odredil je francoski pomorski minister, da se poročnik Segonzac postavi pred vojno sodišče v Saint-Louisu v Senegalu. Kakor znano, obdolžen je Segonzac, da je zavratno ustrelil svojega predstojnika Quiquereza na ekspediciji v notranjo Afriko.

* (Silni vihar) napravil je minul teden veliko škodo v južni Sardiniji. Vasi Assemini in Sansperate sta popolnoma uničeni. Več nego 120 hiš odnesli so hudourniki. Mnogo ljudi našlo je smrt. Tudi okolu mesta Cagliari razsajal je vihar grozno in se poroča o velikih nesrečah. Železnica in brzojavni promet sta na mnogih krajih še pretrgana in se vsa nesreča še ne da natanko presoditi.

Narodno-gospodarske stvari.

— Hrvatsko-slavonska deželna hipotečna banka. Ker so pogajanja zaradi financiranja te prekornistne banke končno dogajana, začela se bode emisija delnic že meseca novembra. Izdanih bode 30.000 delnic po 100 gl.

— Trgovina z rumom. Iz Trsta pošiljalo se je doslej mnogo ruma na Bolgarsko in mnogokateri Tržaški trgovec si je svoje bogastvo pridobil s to trgovino. Sedaj pa je finančno ministerstvo odredilo, da odslej carine na izvoženem rumu ni več plačevati po vrednosti, torej 30 do 32 kr. od hektolitra, ampak od galone, tako kakor za spirit. Če obvelja ta naredba, propadla bode trgovina z rumom popolnoma.

Ceneno domače zdravilo. Za uravnano in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (42—15)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

VI. izkaz darov za Prešernov spomenik.
 Prenesek gld. 753:39
 Drugoletniki mariborskega semenišča 12:15
 Andrej Mahorič v Ptui 7:—
 Pet slovenskih abiturientov ljubljanske realke 32:—
 Prebitek dijaške veselice v Kranji 43:60
 Skupaj gld. 848:14
 V Ljubljani, dne 24. oktobra 1892.
Anton Funtek,
 blagajnik.

Tuji:
 25. oktobra.
 Pri **Martini**: Pohladal, Benedek, Brockinger, Filsch, Kreinig, Werner, Tehel, Jellinek z Dunaja. — Wurm, Waldstein iz Prage. — Leskovic iz Kočevja. — Juvandič iz Radeč. — Perko iz Celja. — Hochstätter iz Gradca.
 Pri **Stonu**: Ondříček, Nedelkovits, Tonello, Stramare, Krause, Goldfarb, Weislich, Standinger, Walter Sedlarček z Dunaja. — Cenegliaro iz Trsta. — Rohrer iz Brna. — Mally iz Tržiča. — Jagoditsch iz Št. Martina. — Reiman iz Gradca.
 Pri **bavarskem dvoru**: Drovasek iz Postojane. — Zorec iz Starega trga.

Umrli so v Ljubljani:
 25. oktobra: Alojzija Sattner, poštnega uradnika vdova, 59 let, Dunajska cesta št. 8, organična srčna hiba.
 V deželni bolnici:
 22. oktobra: Gregor Peterlin, gostač, 78 let, griža. — Matevž Rak, gostač, 76 let, griža.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v razl.
25. okt.	7. zjutraj	734.4 mm.	4.0° C	sl. vzh.	dež.	2.00 mm.
	2. popol.	734.2 mm.	7.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.6 mm.	7.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 6.5°, sk. 2.9° pod normalno.

Dunajska borza
 dne 26. oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.55	96.45
Srebrna renta	96.35	96.20
Zlata renta	114.50	114.70
5% marčna renta	100.20	100.25
Akcije narodne banke	98.1—	98.4—
Kreditne akcije	310.75	309.75
London	119.70	119.60
Srebro	—	—
Napol.	9.52 1/2	9.52 1/2
C. kr. cekini	5.70	5.70
Nemške marke	58.75	58.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	186
Ogerska zlata renta 4%	—	111
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	118
Kreditne srečke	100 gld.	190
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	237

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 20. oktobra 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	475,508.000 gld.	(+ 8,494.000 gld.)
Zaklad v gotovini	288,964.000	(+ 753.000 „)
Portfelj	170,328.000	(+ 8,766.000 „)
Lombard	24,690.000	(+ 200.000 „)
Davka prosta bankovčna rezerva	19,744.000	(— 7,167.000 „)

Zahvala.
 Za mnogobrojno in vsestransko izraženo sočutje o boleznih in smrti naše nepozabljene in gorko ljubljene soproge, matere, tašče, stare matere i. t. d., gospe
Marije Dekleve
 kakor tudi za prekrasne darovane vence in za prečastno mnogobrojno spremstvo blage rajne k večnemu počitku, izrekajo svojo najtoplejšo zahvalo
 (1187) **žalnoči ostali.**
 V Gradci, dne 25. oktobra 1892.

MAGGIJEVA zabela za juhe
 je interesantno novo živilo in se dobi v steklenicah od 45 kr. naprej v lekarni „Marija Pomagaj“ (Lud. Groetschel). (1099)

Mlad trgovski pomočnik

z dežele, kateri je že nekoliko let posloval, dober prodajalec, vešč slovenščini in nemščini, **vzprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom.** — Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1170—5)

Čevljarskega pomočnika
 zmožnega moškega in ženskega dela, **vzame takoj v službo** pod ugodnimi pogoji
Jakob Šega
 (1172—2) čevljarski mojster v Cerknici.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Trnkóczy-jev
grenki Cognac
 ukusno in najboljše sredstvo za želodec
 stekl. 50 kr., 12 stekl. 5 gld.
 dobiva se pri (1153-3)
Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
 lekarnarju v Ljubljani.
 Prekupovalcem se daje popust.
Lekarna Trnkóczy v Gradci

Svarilo!

S tem se svari vsakateri, naj nikdo mladotnemu, bolehnemu **Adolfu Grilec-u**, — ki je od svojih starišev z vsem poplačoma preskrbljen, **ničesar ne posojuje in na upanje daje ter od njega ničesar ne kupuje ali v zastavo vzprejema.** (1186)
 V Ljubljani, dne 25. oktobra 1892.

MEJNARODNA PANORAMA
 v „Tonhalle“.
 III. serija:
Rim in Vatikan.
 Ustopnina 10 kr. (1167—4)

Svoji k svojim!
 Najudaneje podpisani si usoja javiti spoštovanemu narodnemu občinstvu, da se v njega

„Narodni gostilnici“
 v Truberjevih ulicah
 vsak dan dobivajo sveže kranjske klobase lastnega izdelka in vsak petek sveže ribe najboljše vrste, da se pri njem toči dobro vipavsko, hrvaško in štajersko vino in da je pri njem tudi sploh izborna kuhinja. Zatorej se spoštovani p. n. gostje uljudno vabijo na obed in na večerjo. — Priporočajoč se za mnogo-brojni obisk
 z vsem spoštovanjem
F. REMIC,
 gostilničar.
 (1179—2)

Pri .
Karolu Till-u
 Špitalske ulice šte. 10.
 Velika zaloga
 vseh I. (1024—12)
šolskih potrebščin
 po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

BENDIK'S Lederfett

 V lovski in mokri jesenski dobi moči je doseči mehkega in suhega obuvala s a. o. tedaj, če se rabi **F. BENDIK-ova** v št. Valentinu (Nižja Avstrija) patentovana, nepremočna
redilna mast za usnje
 ki se rabi pri obuvalu na Najvišjem dvoru že nekaj let, kakor tudi za svetljenje in voščenje istega c. kr. izključno privilegirana
svetilna tinktura za usnje
 katera ne pušča barvo ter je izkušana od c. in kr. državnega vojnega ministerstva in je v rabi v c. in kr. vojski in največjih prevoznih podjetjih.
Cena
 svetilni tinkturi za usnje: I redilni masti za usnje:
 1 kilo gld. 1.20 1/2 pušica gld. —80
 steklenica št. 1 . . . —80 1/3 pušice —40
 steklenica št. 2 . . . —40 1/4 pušice —20
 steklenica št. 3 . . . —20 1/5 pušice —10
 V vseh večjih mestih monarhije v zalogi. — Glavna zaloga v Ljubljani pri **Schussnig-u & Weber-ju**; v Kranji pri **Pettan-u**; v Radovljici pri **Homan-u**; v Celju pri **R. Stieger-ju**. (965—5)
Svari se pred ponarejanjem.
 Jedino pravo prirejanje pristuje F. Bendiku v št. Valentinu.

Za Vse Svete!
Nagrobni venci
 od gld. 1.20 do gld. 20.—
Lavorjevi venci
 jako ukusno izdelani.
Trakovi z napisi
 v vseh barvah in širokostih
 v bogati izberi
 pri (1150—3)
M. Podkrajšek
 Špitalske ulice št. 9.

Čisto. **Ugodno.**
 Za štacunarice,
 prodajalke, natakariče i. t. d!
 Fina polt in lepe bele roke so naravnost potrebne dandanašnjim vsakomur, ki ima streči-občinstvo. Le nerado se prejema oziroma trpi, da se nam kaj podaja ali sploh stori, če ima dotičnik, ki nam to uslugo stori, nelepe, rdeče ali hrpave roke. Negovanje polti postaja nujnim zakonom in kot najboljše sredstvo za to se priporoča:
Doering-ovo milo s sovo.
 To je nepokaženo čisto
nevtravno toaletno milo
 neprekošeno je gledé kakovosti, in ker je jako voljno, prija vsaki, tudi najobčutnejši polti in zatorej silno upliva na lepo, nežno, belo polt, obraz in roke. Doering-ovo milo je osobito ceneno zaradi tega, ker se je za polovico manj porabi, nego od drugih ostrih mil, ki imajo za nasledek, da je polt rdeča in razpokana. (1110)
 Komad po 30 kr. Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3. Dobiva se povsod.